

Passer bukken havresekken best?

I NOU 1992:24 tas behandling av klager på advokater opp.

Den gjeldende tosporete ordning blir gjennomgått og et forslag til nyordning fremmet. Jeg skal på basis av erfaring i en klagesak kommentere anvendelsen av de nåværende regler om tilbakekall av lisens, kritikk på advokatens handlemåte, god advokatskikk og salærberegning. Etter nåværende regler gir eller tilbakekaller justisdepartementet advokatlisensen, advokatforeningen behandler klager på salær og vurdering av god advokatskikk deler begge.

Den foreslåtte ordning legger ansvaret på en uavhengig nemd. Flertallet i kommiteén foreslår en dommer (helst med advokaterfaring), to legfolk og to advokater.

Advokatforeningens representant, som utgjør mindretallet, går inn for at advokatene skal ha flertall dvs. en selvdømmeordning. Til støtte for selvdømmeordning anføres erfaringer fra Sverige, at advokater synes å være strengere mot sine egne, dvs. selvdømming er i forbrukernes interesse.

I Jørstad-skandalen har adv. Jørstad 9.3.90 gitt gale råd om skatt og unngåelse av avstengning fra dagpenger og dermed misledet klienten. Men de omfangrike problemene og etterarbeide dette medførte, skulle likevel føre til høyere salær, selv om klienten ikke ble informert om utgiftene og ikke deltok i

forhandlingene, noe som var avtalt på forhånd. Da Jørstad lot forbrukerkontorets forslag ubesvart i mer enn 3/4 år ble saken etter justisdepartementets muntlige anbefaling behandlet av justisdepartementet.

Justisdepartementet slo 10.12.91 fast at Jørstad hadde gitt gale opplysninger, men henviste videre til sivilt søksmål og advokatforeningen. Dermed ble domstollov § 228 som nevner god advokatskikk, ikke anvendt.

Dessverre viser NOU 1992:24 at håndhevelsen av disiplinærmyndighet er "meget tilbakeholdende" dvs. at justisdepartementet behandler sine juristkamerater veldig snitt.

Dessverre hadde sivilombudsmannen 25.5.92 heller ikke noe å bemerke til det (bortsett fra at klageren selv kunne ta kontakt med justisdepartementet for å få forandret reglene). Overfor advokatforeningen diktet Jørstad senere opp, at han hadde muntlig gjort oppmerksom, at hans skriftlige utsagn var uriktig. Selv om dette kom to år senere, anvendte disiplinærutvalget av advokatforeningen i Midt-Norge (bestående av 3 Trondheims-kolleger av Jørstad) bevisbyrden galt, og kom derfor til å frikjenne Jørstad. Disiplinærutvalget anvendte bevisbyrden riktig og satte ned salæret med ca. 1/3 del og uttalte at god advokatskikk var ikke fulgt. Men på tross av at Jørstad ga "gale råd" og "misledet"

klienten, har advokatforeningen ikke noe imot å ha Jørstad som medlem.

Når advokatforeningen forsøker å fremstille det slik at en selvdømmeordning med at advokatene er angivelig strengere mot sine egne, viser dette eksemplet at praksis i Norge ikke nødvendigvis må være den samme som det er påstått for Sverige.

Justisdepartementet nøyde seg med en kameraderiavgjørelse, og det er positivt å overføre disiplinærmyndigheten til uavhengige nemder. Dessverre er det ikke mye forbrukervennlighet å spore hos Sivilombudsmannen, som synes ikke å ville blande seg inn. Når jurister forbereder lover om hvordan jurister skal bedømme jurister gir denne kameraderiskandalen all grunn til at offentligheten og forbrukerne er våkne.

Er advokater virkelig streng mot sine egne eller øver de farlige menn i svart gjensidig kameraderi? Er bukken best til å passe havresekken?

Advokatklent som fikk gale råd.

PS!

Den misledete klient fikk gjennom de gale råd av sin advokat et formuetap av ca. 50.000,- kr og søkte derfor fritt rettsråd. Den 27.4.93 avslo Justisdepartementet en søknad om fritt rettsråd, "da saken etter sin art ikke hører til de prioriterte etter retts-hjelpsloven, hvoretter det føres en restriktiv praksis".